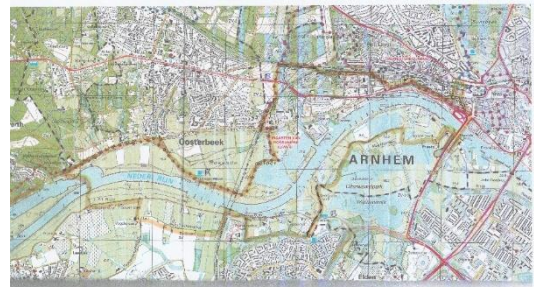

2018 0517 SahW Rondwandeling Arnhem - Meinerswijk

Om 10 uur heeft zich een zeer grote groep Santiago aan het Wad pelgrims verzameld bij Hotel Haarhuis op het stationsplein in Arnhem. Er is enige twijfel of de ontbrekende persoon op de lijst nog zal aansluiten of niet? Een klein groepje wacht nog, maar besluit als ze voorhoede echt uit het zicht dreigt te geraken toch maar op pad te gaan. Altijd een lastig besluit. Wel of niet vertrekken. Ik kan er niet goed aan wennen. Met een kleine 15 minuten achterstand lopen we met een aantal pelgrims stevig door en net voor ze groep de trappen afgedaald is over de brug hebben we ze ingehaald.

Het uitzicht over de Rijn vanaf de brug is geweldig. Water, zon, beetje wind, ik voel me hier opperbest. We lopen onder de brug door en gaan een prachtig buitengebied in. De Meinerswijk. Langs de zuidelijke oever van de Rijn bij Arnhem is sinds 1991 een uiterwaardpark dat door de gemeente Arnhem wordt beheerd. Hiervoor zijn diverse runderen en Konik-paarden in het gebied uitgezet. Meinerswijk dient in de eerste plaats als overstrom gebied, dat volloopt wanneer de Rijn grote hoeveelheden water moet afvoeren. Er komen veel soorten planten en bloemen voor. Er is tevens een aantal historisch interessante plekken te vinden, o.a. Kazematten. Het gebied heeft een cruciale rol gespeeld in de strijd rondom "een brug te ver". Daar stonden namelijk de kanonnen van de Duisters opgesteld. Hiervandaan konden ze ongehinderd de optrekkende Britse soldaten beschieten.

In Meinerswijk zijn ook nog onderdelen te zien van de IJssellinie, die tijdens de

koude oorlog in het diepste geheim is aangelegd. Deze diende als verdedigingslinie tegen een mogelijke aanval door de Sovjet Unie.

De wandeling gaat verder richting Elden waar we met het pontje oversteken naar Oosterbeek.

We komen langs het oude kerkje in Oosterbeek. In het zaaltje naast de oude kerk kijken we naar een presentatie over het ontstaan en de bewogen geschiedenis van dit nu zo lieflijke plekje. Een roemrucht verleden van beschietingen, her- en verbouw activiteiten, branden, oorlogen. Er is van alles gebeurd met het kerkje. Aangebouwd, afgebroken, weer hersteld en weer afgebroken. Stukje hier en stukje daar. In de loop der eeuwen heeft het aanzien van het kerkje diverse gedaante wisselingen ondergaan. Leuk samengevat in deze presentatie.

In het kerkje ligt een hele oude bijbel waar nog een kogelgat in te zien is. Het ronde raampje direct naast de lezenaar is het raampje waar de zieke mensen, die de kerk niet in mochten, hun hostie door uitgereikt kregen. Ja zo ging dat in vroeger tijden. Mooi om de geschiedenis zo in een notendop voorgeschoteld te krijgen. Een plusje tijdens deze mooie wandeling.

Het is superwarm als we de uiterwaarden in lopen. Het terras bij de camping is een welkome onderbreking. Koffie, thee, fris en diverse heerlijke taartjes weten hun weg naar onze hongerige magen goed te vinden. Ik kan het natuurlijk niet laten om even de Rijn in te plonsen. Met de bourdon even poseren in het water. De linten wapperen vrolijk in de wind. Het water voelt gewoon

warm aan. Wat is dit leuk. Ik geniet met volle teugen van de vrolijkheid van de Pelgrims. Vele camino verhalen worden uitgewisseld. Inmiddels weet ik na al de wandelingen niet meer welke camino ik nu ga doen als ik weer naar Spanje toe kan. Ga ik door met mijn camino del Norte? Begin ik aan de Mozarabe? Of toch de Portugues? Of de Pilgerwege van Görlitz naar Vacha? De Olafsweg in Zweden? Ik weet het werkelijk niet meer. Ze lijken me allemaal fantastisch. De keuze is reuze. Gelukkig hoef ik nu geen keuze te maken en laat ik lekker alles bezinken en geniet ik voorlopig van Santiago aan het Wad. Want dat dit zo leuk zou zijn als het nu is.....dat had ik vooraf werkelijk niet kunnen bedenken. De gezelligheid, saamhorigheid, het vele wandelen. De energie die daardoor vrij komt is onmetelijk. Het voelt als een warm bad.

Na de pauze lopen we via een heel smal paadje richting De Utrechtse weg. Het is een nogal links, rechts, rechtdoor verhaal. De groep is inmiddels behoorlijk in 2-en gesplits en ik besluit om even halt te houden net voor het viaduct. Zo kan ik mooi de voorhoede en de achterhoede in de gaten houden. Als de achterhoede bij mij is wijs ik ze de weg waar de voorhoede heen is. We stiefelen gemoedelijk door en in de verte zien we de grote groep wachten op ons achterblijvers. Ze staan bij de Utrechtse weg. Een deel van de groep vindt het mooi geweest en pakt hier de bus. Met het andere deel steken we over en lopen een gedeelte in de bossen van Oosterbeek. Het is hier

klimmen en klauteren. Flinke hoogte verschillen krijgen onze kuitten te verduren. De vergezichten zijn onze beloning. We lopen door de oude wijk Lombok en komen langs een oud Joods kerkhofje en via onderlangs zijn we terug naar het station te Arnhem.

We sluiten af met een Café St. Jaques in restaurant Beertje. Het terras wordt door ons vakkundig omgebouwd en met de hele groep zitten we gezellig in het zonnetje aan een hele lange tafel na te genieten van een prachtige wandeling. Dank je wel Riet voor het uitzetten en begeleiden van deze mooie tocht. Chapeau.

Dank jullie wel Pelgrims voor jullie enthousiasme, het delen van de verhalen, de gezelligheid en de geweldige ideeën die er besproken zijn. Dit is Santiago aan het Wad op zo'n mooist.

Buen Camino.

Anita

